

Arrest

nr. 213 388 van 3 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. LUYTENS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens zijn verklaringen België binnenkwam in het jaar 2015, verklaart er zich op 30 december 2015 vluchteling.

1.2. Op 21 september 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 22 september 2017 naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn geboren te Cabinda. U bent nog minderjarig. U woonde er in Gika samen met uw grootmoeder die sinds u twee jaar oud was voor u instond nadat uw moeder u bij haar had achtergelaten en vertrok naar Zuid-Afrika. Uw moeder heeft de Congolese nationaliteit. U verklaart nooit enig contact met uw vader te hebben gehad. U ging vijf jaar naar school. Uw grootmoeder was een traditionele genezeres en had eveneens een boerderij in de provincie Uige. U hielp haar bij deze activiteiten. Op 02 oktober 2014 is uw grootmoeder overleden aan een hartaanval. U werd door uw oom U. en zijn kinderen beschuldigd haar vermoord te hebben. Ze verdachten u er van dat u haar doodde om zo haar boerderij en haar spullen om aan traditionele geneeskunde te doen te erven. U vreest dat zij u zullen verbranden omdat zij u als een heks zien. In januari 2015 veranderde u van kerk, u sloot zich aan bij het Impact Centre Chretien. Na de dood van uw grootmoeder bleef u nog twee maanden in het huis van uw grootmoeder wonen. Daarna ging u naar uw moeder in Zuid-Afrika. U woonde er een maand bij haar en haar nieuwe echtgenoot. Het liep echter niet goed tussen u en haar nieuwe man en u diende terug te keren naar Angola. Bij uw terugkeer woonde u in Lufo. U bleef er nog een maand en toen kon u in december 2015 het land verlaten. Uw oom An. regelde een paspoort voor u waarmee u per vliegtuig naar België bent gereisd. U reisde met een vriend van uw oom, Al. genaamd. Deze man bracht u naar het huis van uw oom die in België verblijft. Hij liet u achter bij de deur en vertrok. Op 30 december 2015 heeft u asiel aangevraagd. U verbleef negen maanden bij uw oom maar diende er te vertrekken omdat u het niet goed kon vinden met de vrouw van uw oom. U denkt dat ook dit te maken heeft met de beschuldigingen van hekserij tegenover u.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u uw cedula pessoal, uw geboorteakte, een schoolattest van uw school in België en de familiesamenstelling van uw oom in België voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen gedood te worden door uw oom en zijn kinderen, omdat zij u verdenken van hekserij en beschuldigen van de dood van uw grootmoeder. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen het land te hebben verlaten na beschuldigingen van hekserij.

Ten eerste slaagt u er niet in een coherent en geloofwaardig beeld te schetsen van uw levensloop voor uw aankomst in België. Zodoende kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het door u voorgehouden profiel of de omstandigheden waarin u uw land van herkomst zou hebben verlaten.

Vooreerst stroken uw verklaringen allerminst met de objectieve informatie in uw visumdossier beschikbaar bij het Commissariaat-generaal. Zo komen de identiteitsgegevens in de documenten die overeenstemmen met uw vingerafdrukken niet overeen met wat u opgeeft. Zowel de naam als de geboortedatum wijken af van uw verklaringen. Daarbij verklaart u dat het uw oom was die het paspoort waar u mee reisde in 2015 liet opmaken (gehoorverslag CGVS p.5). Echter, het paspoort waar u mee reisde werd reeds opgemaakt in november 2011. Zodoende is het reeds niet geloofwaardig dat dit paspoort clandestien zou zijn opgemaakt met het oog op een vertrek uit het land omwille van enige vrees voor vervolging, zeker aangezien uw grootmoeder op dat moment nog in leven was. Verder deed u een eerste visumaanvraag voor België vanuit Kaapstad in juni 2015, u legt daarbij uw paspoort neer waaruit blijkt dat u sinds september 2015 een studentenvisum voor Zuid-Afrika bezit, een bewijs dat u in 2015 ingeschreven was in de Cape Peninsula University of Technology in Kaapstad en uw studentenkaart aan die universiteit. Deze objectieve vaststellingen, in strijd met uw eigen verklaringen, brengen uw geloofwaardigheid ernstige schade toe. Wanneer u op de Dienst Vreemdelingenzaken een eerste keer met deze informatie wordt geconfronteerd stelt u nooit in Zuid-Afrika te zijn geweest (verklaringen DVZ vraag 31). Voor het Commissariaat-generaal geeft u weliswaar toe naar Zuid-Afrika te zijn gereisd maar verklaart er slechts een maand te zijn gebleven en ontkent u stellig er naar school te zijn gegaan (gehoorverslag CGVS p.8 en p.18). Bovendien strookt de periode van dit verblijf in Zuid-Afrika die blijkt uit uw documenten niet met de periode dat u aangeeft er te hebben verbleven. U verklaart na het overlijden van uw grootmoeder nog twee maanden in haar huis te zijn gebleven en vervolgens een maand in Zuid-Afrika te zijn geweest (gehoorverslag CGVS p.8). Aangezien u verklaart dat zij overleed in oktober 2014 (gehoorverslag CGVS p.7) zou u reeds in januari – februari 2015 in Zuid-Afrika zijn geweest wat opnieuw niet strookt met de informatie in uw visumdossier. Verder kon u in november 2015 een visum voor Spanje bemachtigen, dit visum werd aangevraagd in september 2015 op de Spaanse ambassade in Luanda. Dit echter terwijl u verklaart nooit in Luanda te zijn geweest buiten wanneer u op doorreis was naar België in december 2015 (gehoorverslag CGVS p.9). U werd met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd gedurende uw gehoor voor het Commissariaat-generaal, u slaagde er echter niet in hier een redelijke verklaring voor aan te reiken.

U blijft bij uw verklaringen nooit in Zuid-Afrika gestudeerd te hebben en dat uw oom u gedwongen had een andere naam op te geven bij het opmaken van uw paspoort en uw visum omdat u nog minderjarig zou zijn. U verklaart nu de volledige waarheid te vertellen (gehoorverslag CGVS p.18). Deze loutere ontkenning van de beschikbare informatie is allerm minst overtuigend. **De talrijke tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen en tussen uw verklaringen en de objectieve informatie aanwezig in uw visumdossier brengt uw geloofwaardigheid reeds fundamentele schade toe.**

Ook zijn er opvallende tegenstrijdigheden in het tijdsverloop van de door u aangehaalde feiten. Waar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat uw grootmoeder in december 2015 is overleden (verklaring DVZ vraag 15), verklaart u voor het Commissariaat-generaal dat zij reeds op 2 oktober 2014 is overleden (gehoorverslag CGVS p.7). Dit maakt de periode waarin u na haar overleden nog in Angola zou hebben verbleven aanzienlijk langer. **Het is weinig waarschijnlijk dat u niet zou kunnen inschatten dat u zo goed als een jaar langer problemen kende in Angola alvorens u het land definitief verliet.** Het schaadt dan ook uw geloofwaardigheid reeds fundamenteel dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent een kernaspect binnen uw asielrelaas en de periode waarin u in moeilijkheden zou zijn geweest. **Bovendien bent u niet eenduidig met betrekking tot uw verblijfplaatsen in de periode na de dood van uw grootmoeder.** Enerzijds verklaart u altijd in het huis van uw grootmoeder te hebben gewoond en voor uw vertrek nooit ergens anders te hebben gewoond of te hebben verbleven ook al is dat maar voor een korte periode (gehoorverslag CGVS p.6-7). Anderzijds geeft u echter aan zowel in Zuid-Afrika als in Lufo te hebben verbleven. **Het feit dat u er niet in slaagt coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot uw situatie voor uw vertrek uit het land zorgen er opnieuw voor dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de feiten zoals u die voor het Commissariaat-generaal presenteert.**

Verder kunnen ook op basis van uw kennis van de provincie vraagtekens geplaatst worden bij uw verblijf in Cabinda. U legt enkele uiterst opmerkelijke verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw bewering dat u zo goed als uw hele leven in Cabinda woonde, aantast. Niet alleen is er onduidelijkheid over uw verschillende verblijfplaatsen, zoals hierboven gesteld, u slaagt er evenmin in te overtuigen aan de hand van kennis van uw geboortestreek. **Wanneer u gevraagd wordt Cabinda te situeren slaagt u er niet in de specifieke eigenheid van deze provincie te duiden.** Volgens de beschikbare informatie bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier (Algemeen Ambtsbericht Angola – juni 2008) betreft het namelijk een provincie niet verbonden met de rest van het land maar gekneld tussen Congo-Brazzaville en de Democratische Republiek Congo. U weet weliswaar dat het nabij Congo gelegen is maar blijkt niet op de hoogte van deze eerder eigenaardige ligging van de provincie waar u in opgegroeid bent (gehoorverslag CGVS p.9). U verklaart verder dat uw grootmoeder een boerderij had in de bossen van de provincie Uige en u één keer met haar mee ging om er aan landbouw te doen (gehoorverslag CGVS p.6). **Uw verklaringen omtrent de manier waarop u naar Uige zou zijn gereisd zijn echter volkomen onrealistisch.** Uige betreft een provincie binnen Angola, die vanuit Cabinda onmogelijk bereikt kan worden in een busrit van twee uur, zoals u verklaart (gehoorverslag CGVS p.6). Niet alleen is de afstand te groot, volgens de toegevoegde informatie zou men er namelijk bijna 15u over doen (Google Maps), men stelt bovendien dat het uiterst lastig is om per auto van en naar Cabinda te reizen en dat deze reis voornamelijk per vliegtuig wordt afgelegd. Uw verklaringen geven dan ook blijk van een totaal gebrek aan voeling met de ligging van de provincie waar u verklaart uw hele leven te hebben gewoond. **Dit blijkt eveneens uit uw verklaringen Fiote te spreken,** waarmee u één bepaalde taal bedoelt die in de dorpen van de provincie wordt gesproken (gehoorverslag CGVS p.11). Uit de toegevoegde informatie blijkt echter dat hiermee wordt bedoeld op een verzameling van dialecten gesproken in Cabinda. Ibinda duidt u dan weer als een nog andere taal die u niet spreekt, terwijl dit een synoniem betreft voor Fiote (gehoorverslag CGVS p.12). Dat u als inwoner van de provincie met een grote voeling voor taal hiervan niet op de hoogte zou zijn schaadt opnieuw uw geloofwaardigheid in Cabinda te zijn opgegroeid. Hieruit blijkt dat uw verblijf in Cabinda allerm minst lijkt vast te staan.

Eveneens dient er op gewezen te worden dat u een meer dan degelijk niveau van Engels spreekt. Het gehoor verloopt in het Engels en bovendien schakelt u vlot over op het Frans wanneer een woord u niet meteen te binnen schiet. Ook dit vormt een negatieve indicatie voor het feit dat u zo goed als uw hele leven bij uw grootmoeder zou hebben doorgebracht met amper enige scholing. U verklaart slechts vijf jaar naar school te zijn gegaan (gehoorverslag CGVS p.10). U zou dan verder Engels geleerd hebben via uw grootmoeder (gehoorverslag CGVS p.10-11). Het valt echter zeer moeilijk aan te nemen dat een vrouw van 84 jaar (gehoorverslag CGVS p.8) u in die mate Engels zou hebben bijgebracht dat u dit vlot zou kunnen spreken. Volgens uw verklaringen zou u daarenboven nooit in een land hebben geleefd waar Engels wordt gesproken, wat uw kennis des te opmerkelijker maakt. Uw verklaring dat u snel talen oppikt kan dit onvoldoende verklaren (gehoorverslag CGVS p.17) **Dit vormt dan ook een bijkomende indicatie waardoor sterk getwijfeld wordt aan het door u voorgehouden profiel.**

Ter volledigheid kan worden aangestipt dat u ook met betrekking tot uw ouders afwijkende verklaringen aflegt. Waar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat zij beiden over de Angolese nationaliteit beschikken (verklaringen DVZ vraag 15A), verklaart u voor het Commissariaat-generaal dat uw moeder de Congolese nationaliteit heeft (gehoorverslag CGVS p.11). U verklaart verder dat uw vader uw moeder heeft verlaten toen zij zwanger was van u (gehoorverslag CGVS p.7), tegelijkertijd verklaart u echter dat u nog drie jongere broers en zussen heeft van dezelfde ouders. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd wijzigt u uw verklaringen en stelt u dat hij bij uw moeder is gebleven maar dat u werd achtergelaten bij uw grootmoeder (gehoorverslag CGVS p.13). Ook op dit vlak slaagt u er niet coherente verklaringen af te leggen.

Uit het bovenstaande komt naar voren dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door u voorgehouden profiel en uw levensomstandigheden voor uw vertrek uit uw land van herkomst. Zodoende komen ook de vervolgingsfeiten die u aanhaalt op de helling te staan.

Vooreerst dient er gewezen te worden op flagrante tegenstrijdigheden tussen uw relaas voor het Commissariaat-generaal en de feiten die u aanhaalt op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Waar voor de Dienst Vreemdelingenzaken uw bekering tot de Christian Impact Centre een grote rol speelt bij de beschuldigingen van hekserij, komt dit niet terug tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken linkt u de beschuldigingen van hekserij overduidelijk aan uw bekering. Wanneer u er wordt gevraagd of u kan uitleggen dat u vreest dat ze u iets zullen aandoen in uw land omdat ze u de schuld geven van de dood van uw grootmoeder, antwoordt u dat dit is omdat u van kerk veranderde. Daarmee duidelijk deze bekering als voornaamste oorzaak aanwijzend voor hun beschuldigingen. U stelt verder dat u beschuldigd wordt 'omdat u bij haar woonde en omdat u van kerk veranderd was'. U voegt nog toe dat van kerk veranderen voor hen hetzelfde is als naar de duivel gaan (vragenlijst CGVS vraag 5). **Zodoende uw bekering aangevend als een belangrijk motief om u als een heks te bestempelen. Voor het Commissariaat-generaal brengt u dit aspect van uw vrees echter niet spontaan ter sprake.** Wanneer u wordt gevraagd of het een goede samenvatting van de feiten is dat u werd beschuldigd een heks te zijn omdat u de erfenis van uw grootmoeder wilt opstrijken, antwoordt u bevestigend. U stelt verder dat dit de enige reden is waarom zij u beschuldigen. Ook wanneer u wordt gevraagd of u nog andere dingen wenst te verklaren over deze beschuldigingen en of u nog andere problemen had in Angola brengt u deze bekering niet ter sprake (gehoorverslag CGVS p.23). Het is pas wanneer het Commissariaat-generaal zelf uw religie ter sprake brengt dat u aangeeft veranderd te zijn van kerk en dat u hier enige verklaringen rond aflegt. U geeft echter aan dat dit niets te maken heeft met uw vertrek uit Angola. U verklaart dat er weliswaar slecht over die kerk werd gesproken maar dat uw familie er geen probleem mee had en het voor hen niet belangrijk was dat u van kerk veranderde (gehoorverslag CGVS p.24). Wat u eerder als één van de redenen aanhaalt waarom zij u als een heks beschouwen benoemt u voor het Commissariaat-generaal niet als problematisch. **Dat u een kernaspect van uw relaas niet spontaan zou vermelden gedurende uw gehoor en dit motief zelfs ondergraaft brengt uw geloofwaardigheid ernstige schade toe.** Waar u daarna verklaart dat ze 'na het overlijden van uw grootmoeder het probleem van haar dood en het probleem van de kerk namen en zeiden dat u een heks was', valt niet ernstig te nemen dat zij alsnog uw religie als een reden voor uw vervolging zouden zien, aangezien u voordien tot vijf maal toe dit niet had aangebracht als een mogelijke grond voor uw vervolging.

Eveneens meer dan opmerkelijk is het gegeven dat u zich zou vergissen in de persoon die voornamelijk uw problemen veroorzaakt. Waar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat uw oom An. degene was die u van hekserij beschuldigde (vragenlijst CGVS vraag 5) blijkt uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal dat deze oom u net trachtte te beschermen en te helpen en dat het een andere oom was die de voornaamste beschuldigingen tegen u uitte. Uw oom An. zou u geholpen hebben uw documenten te regelen zodat u naar Europa kon komen (gehoorverslag CGVS p.5). Hij was ook degene die u hielp nadat uw grootmoeder was overleden, hij gaf u geld en waarschuwde u goed op te passen omdat sommige mensen het niet goed met u voor hadden (gehoorverslag CGVS p.8). U noemt hem als de enige die u verdedigde en trachtte een oplossing voor u te zoeken (gehoorverslag CGVS p.20 en p.22). Het zou daarentegen uw oom U. geweest zijn die de grootste bedreiging vormde, hij was het namelijk die u telkens beschuldigde en er op aandrong dat u zou veroordeeld worden (gehoorverslag CGVS p.19-20). **Dat u zich zou vergissen in degene die deze beschuldigingen tegen u uitte en wie u dient te vrezen bij een terugkeer naar uw land van herkomst, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw vervolging fundamenteel.**

U legt in verband met verschillende kernaspecten binnen uw relaas zodanig afwijkende verklaringen af in vergelijking met uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw verklaringen het land te hebben verlaten na beschuldigingen van hekserij volstrekt ongeloofwaardig worden bevonden.

Ook uw verklaringen met betrekking tot de geuite beschuldigingen van hekserij zijn allerminst overtuigend.

U verklaart enerzijds dat uw moeder u altijd als een heks heeft beschouwd en u sinds u bij uw grootmoeder woont, dus sinds u twee jaar oud bent, steeds werd beschuldigd een heks te zijn. U verklaart dat zij u steeds slecht behandelden (gehoorverslag CGVS p.20). Wanneer u wordt gevraagd wanneer u er zich voor het eerst van bewust was dat men u een heks noemde situeert u dit echter pas op uw veertiende (gehoorverslag CGVS p.20), wat niet overeenstemt met uw eerdere verklaringen. Zeker aangezien u stelt dat het voordien best oké was aangezien uw grootmoeder u beschermde (gehoorverslag CGVS p.20). Dit stemt niet overeen met uw verklaringen zich sinds kleins af bewust te zijn geweest van het feit dat zij u als een heks beschouwden. **U kan bovendien niet duidelijk stellen waarom zij u als een heks zagen voor het overlijden van uw grootmoeder.** U noemt namelijk haar overlijden en haar erfenis als de enige oorzaak waarom zij u als een heks bestempelden (gehoorverslag CGVS p.23). Toch zouden zij al voor haar dood u er van beschuldigen een heks te zijn zonder dat u daar een concrete aanleiding voor kunt aanwijzen. U verklaart dat u niet weet wat u verkeerd deed en u gewoon beschuldigd werd (gehoorverslag CGVS p.22). Het valt moeilijk aan te nemen dat u van kindsbeen af beschuldigd zou zijn geweest van hekserij zonder er ooit bij stil te hebben gestaan wat de reden achter deze beschuldigingen zou zijn. **Voorts blijft u eveneens uiterst vaag over degenen die u van hekserij zouden beschuldigen.** U stelt dat de hele familie u als een heks beschouwde, uit uw verdere verklaringen blijkt het echter enkel over uw oom en zijn twee kinderen te gaan, aangezien zij de enige waren die uw grootmoeder bezochten (gehoorverslag CGVS p.19). U verklaart verder dat het over 'veel mensen' zouden gaan die beslisten u als een heks te vervolgen. Hier blijkt het opnieuw slechts over dezelfde drie personen te gaan plus de zus van uw grootmoeder (gehoorverslag CGVS p.20). Niemand anders beschuldigde u van hekserij en in de buurt kon u zelfs steun vinden aangezien u verklaart dat zij medelijden met u hadden (gehoorverslag CGVS p.21). Het valt derhalve niet redelijk te noemen dat u stelt dat veel mensen u zouden beschuldigen terwijl het in de praktijk slechts over vier personen zou gaan terwijl anderen u wel degelijk verdedigden.

Uit het bovenstaande blijkt dat u noch uw profiel, noch de beschuldigingen van hekserij aannemelijk kon maken.

De documenten die u neerlegt kunnen deze appreciatie niet wijzigen. Vooreerst heerst er onduidelijkheid over uw identiteit aangezien u steeds over een paspoort op een andere naam beschikte. Deze onduidelijkheid kan geenszins worden opgehelderd aan de hand van de door u neergelegde documenten. Zowel uw cedula pessoal als uw geboorteakte bevatten geen objectieve elementen (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door deze documenten wordt bedoeld. Deze zijn derhalve niet in staat de authenticiteit van de documenten in uw visumdossiers, die wel degelijk gebaseerd zijn op uw vingerafdrukken en uw foto bevatten, te betwisten. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en deze documenten. Daarnaast bevatten deze documenten geen enkele aanwijzing voor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Uw schoolattest en de familiesamenstelling van uw oom in België zijn hier evenmin toe in staat. Zij bevatten enkel elementen met betrekking tot uw huidige leven in België en zijn op geen enkele manier enige aanwijzing voor uw persoonlijke situatie in uw land van herkomst.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoekster voert aan dat zij wordt beschuldigd van hekserij. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zij haar levensloop voorafgaand aan haar komst naar België niet aannemelijk maakt; (ii) verschillende tegenstrijdigheden werden vastgesteld in haar verklaringen met betrekking tot haar vluchtrelaas die raken aan kernelementen van dit relaas; (iii) haar verklaringen over de beschuldigingen van hekserij aan haar adres geenszins aannemelijk zijn; en (iv) de door haar voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.2.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoekster er in haar verzoekschrift geenszins in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in (een deel van) haar reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

2.3.2.3. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht op volgende wijze dat verzoekster haar levensloop voorafgaand aan haar komst naar België hoegenaamd niet aannemelijk maakt:

“Ten eerste slaagt u er niet in een coherent en geloofwaardig beeld te schetsen van uw levensloop voor uw aankomst in België. Zodoende kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het door u voorgehouden profiel of de omstandigheden waarin u uw land van herkomst zou hebben verlaten.

Vooreerst stroken uw verklaringen allerminst met de objectieve informatie in uw visumdossier beschikbaar bij het Commissariaat-generaal. Zo komen de identiteitsgegevens in de documenten die overeenstemmen met uw vingerafdrukken niet overeen met wat u opgeeft. Zowel de naam als de geboortedatum wijken af van uw verklaringen. Daarbij verklaart u dat het uw oom was die het paspoort waar u mee reisde in 2015 liet opmaken (gehoorverslag CGVS p.5). Echter, het paspoort waar u mee reisde werd reeds opgemaakt in november 2011. Zodoende is het reeds niet geloofwaardig dat dit paspoort clandestien zou zijn opgemaakt met het oog op een vertrek uit het land omwille van enige vrees voor vervolging, zeker aangezien uw grootmoeder op dat moment nog in leven was. Verder deed u een eerste visumaanvraag voor België vanuit Kaapstad in juni 2015, u legt daarbij uw paspoort neer waaruit blijkt dat u sinds september 2015 een studentenvisum voor Zuid-Afrika bezit, een bewijs dat u in 2015 ingeschreven was in de Cape Peninsula University of Technology in Kaapstad en uw studentenkaart aan die universiteit. Deze objectieve vaststellingen, in strijd met uw eigen verklaringen, brengen uw geloofwaardigheid ernstige schade toe. Wanneer u op de Dienst Vreemdelingenzaken een eerste keer met deze informatie wordt geconfronteerd stelt u nooit in Zuid-Afrika te zijn geweest (verklaringen DVZ vraag 31). Voor het Commissariaat-generaal geeft u weliswaar toe naar Zuid-Afrika te zijn gereisd maar verklaart er slechts een maand te zijn gebleven en ontkent u stellig er naar school te zijn gegaan (gehoorverslag CGVS p.8 en p.18).

Bovendien strookt de periode van dit verblijf in Zuid-Afrika die blijkt uit uw documenten niet met de periode dat u aangeeft er te hebben verbleven. U verklaart na het overlijden van uw grootmoeder nog twee maanden in haar huis te zijn gebleven en vervolgens een maand in Zuid-Afrika te zijn geweest (gehoorverslag CGVS p.8). Aangezien u verklaart dat zij overleed in oktober 2014 (gehoorverslag CGVS p.7) zou u reeds in januari – februari 2015 in Zuid-Afrika zijn geweest wat opnieuw niet strookt met de informatie in uw visumdossier. Verder kon u in november 2015 een visum voor Spanje bemachtigen, dit visum werd aangevraagd in september 2015 op de Spaanse ambassade in Luanda. Dit echter terwijl u verklaart nooit in Luanda te zijn geweest buiten wanneer u op doorreis was naar België in december 2015 (gehoorverslag CGVS p.9). U werd met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd gedurende uw gehoor voor het Commissariaat-generaal, u slaagde er echter niet in hier een redelijke verklaring voor aan te reiken. U blijft bij uw verklaringen nooit in Zuid-Afrika gestudeerd te hebben en dat uw oom u gedwongen had een andere naam op te geven bij het opmaken van uw paspoort en uw visum omdat u nog minderjarig zou zijn. U verklaart nu de volledige waarheid te vertellen (gehoorverslag CGVS p.18). Deze loutere ontkenning van de beschikbare informatie is allerm minst overtuigend. **De talrijke tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen en tussen uw verklaringen en de objectieve informatie aanwezig in uw visumdossier brengt uw geloofwaardigheid reeds fundamentele schade toe.**

Ook zijn er opvallende tegenstrijdigheden in het tijdsverloop van de door u aangehaalde feiten. Waar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat uw grootmoeder in december 2015 is overleden (verklaring DVZ vraag 15), verklaart u voor het Commissariaat-generaal dat zij reeds op 2 oktober 2014 is overleden (gehoorverslag CGVS p.7). Dit maakt de periode waarin u na haar overleden nog in Angola zou hebben verbleven aanzienlijk langer. **Het is weinig waarschijnlijk dat u niet zou kunnen inschatten dat u zo goed als een jaar langer problemen kende in Angola alvorens u het land definitief verliet.** Het schaadt dan ook uw geloofwaardigheid reeds fundamenteel dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent een kernaspect binnen uw asielrelaas en de periode waarin u in moeilijkheden zou zijn geweest. **Bovendien bent u niet eenduidig met betrekking tot uw verblijfplaatsen in de periode na de dood van uw grootmoeder.** Enerzijds verklaart u altijd in het huis van uw grootmoeder te hebben gewoond en voor uw vertrek nooit ergens anders te hebben gewoond of te hebben verbleven ook al is dat maar voor een korte periode (gehoorverslag CGVS p.6-7). Anderzijds geeft u echter aan zowel in Zuid-Afrika als in Lufo te hebben verbleven. **Het feit dat u er niet in slaagt coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot uw situatie voor uw vertrek uit het land zorgen er opnieuw voor dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de feiten zoals u die voor het Commissariaat-generaal presenteert."**

In haar verzoekschrift voert verzoekster dienaangaande het volgende aan:

"Verzoekster blijft erbij dat haar oom het paspoort liet opmaken via middelen en instanties die zij zelf niet kent; zij verwijst voor haar identiteitsgegevens naar haar geboorte akte en de cedula pessoal.

Voor wat betreft haar opeenvolgende verblijfplaatsen en de respectievelijke periodes waarin zij daar verbleef, bevestigt zij integraal haar verklaringen zoals gegeven bij het gehoor op het CGVS.

Zij vestigt de aandacht op het feit dat zij nog zeer jong is en de laatste jaren geen vast referentiekader had om zich correct te situeren in tijd en ruimte; dit zorgt af en toe wel voor enige verwarring maar blijft binnen de marge van wat aanvaardbaar is in die omstandigheden."

Wat betreft verzoeksters jeugdige leeftijd, dient vastgesteld dat zij in haar verzoekschrift voorhoudt (p. 1) te zijn geboren op 25 december 1999, zodat zij ten tijde van haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 september 2017 reeds bijna 18 jaar oud was. Er kan dan ook worden aangenomen dat verzoekster niet meer dermate jong was dat zij ten tijde van dit gehoor niet in staat zou zijn geweest om over haar levensloop voorafgaand aan haar komst naar België gedetailleerde, doorleefde en coherente verklaringen af te leggen. Verder toont verzoekster niet aan dat het loutere feit dat zij de afgelopen jaren verschillende verblijfplaatsen zou hebben gehad, op zich ertoe zou leiden dat zij heden geen coherente verklaringen over deze verblijfplaatsen en de periode van deze verblijven zou kunnen afleggen.

Waar zij stelt erbij te blijven dat haar oom het paspoort liet opmaken via middelen en instanties die zij zelf niet kent, dient erop gewezen dat uit de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing blijkt dat er over het opmaken van dit paspoort op zich reeds tegenstrijdigheden werden vastgesteld. Verzoekster kan deze tegenstrijdigheden niet op afdoende wijze verschonen door voor te houden dat haar oom het paspoort heeft aangevraagd via middelen en instanties die zij zelf niet kent. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat verzoekster, die meent in België internationale bescherming te behoeven, zich terdege vergewist van de inhoud en de herkomst van de documenten die zij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming voorlegt.

Waar verzoekster haar verklaringen zoals afgelegd tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigt, dient erop gewezen dat het louter bevestigen van haar verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in haar verzoekschrift op zich haar verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken geenszins ongedaan maakt of met zich zou meebrengen dat met deze verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken geen rekening zou moeten/mogen worden gehouden.

Het hiervoor geciteerde verweer uit het verzoekschrift is dan ook niet van aard de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen.

2.3.2.4. Verder oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing aangaande verzoeksters levensloop voorafgaand aan haar komst naar België tevens terecht als volgt:

“Verder kunnen ook op basis van uw kennis van de provincie vraagtekens geplaatst worden bij uw verblijf in Cabinda. U legt enkele uiterst opmerkelijke verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw bewering dat u zo goed als uw hele leven in Cabinda woonde, aantast. Niet alleen is er onduidelijkheid over uw verschillende verblijfplaatsen, zoals hierboven gesteld, u slaagt er evenmin in te overtuigen aan de hand van kennis van uw geboortestreek. Wanneer u gevraagd wordt Cabinda te situeren slaagt u er niet in de specifieke eigenheid van deze provincie te duiden. Volgens de beschikbare informatie bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier (Algemeen Ambtsbericht Angola – juni 2008) betreft het namelijk een provincie niet verbonden met de rest van het land maar gekneld tussen Congo-Brazzaville en de Democratische Republiek Congo. U weet weliswaar dat het nabij Congo gelegen is maar blijkt niet op de hoogte van deze eerder eigenaardige ligging van de provincie waar u in opgegroeid bent (gehoorverslag CGVS p.9). U verklaart verder dat uw grootmoeder een boerderij had in de bossen van de provincie Uige en u één keer met haar mee ging om er aan landbouw te doen (gehoorverslag CGVS p.6). Uw verklaringen omtrent de manier waarop u naar Uige zou zijn gereisd zijn echter volkomen onrealistisch. Uige betreft een provincie binnen Angola, die vanuit Cabinda onmogelijk bereikt kan worden in een busrit van twee uur, zoals u verklaart (gehoorverslag CGVS p.6). Niet alleen is de afstand te groot, volgens de toegevoegde informatie zou men er namelijk bijna 15u over doen (Google Maps), men stelt bovendien dat het uiterst lastig is om per auto van en naar Cabinda te reizen en dat deze reis voornamelijk per vliegtuig wordt afgelegd. Uw verklaringen geven dan ook blijk van een totaal gebrek aan voeling met de ligging van de provincie waar u verklaart uw hele leven te hebben gewoond. Dit blijkt eveneens uit uw verklaringen Fiote te spreken, waarmee u één bepaalde taal bedoelt die in de dorpen van de provincie wordt gesproken (gehoorverslag CGVS p.11). Uit de toegevoegde informatie blijkt echter dat hiermee wordt bedoeld op een verzameling van dialecten gesproken in Cabinda. Ibinda duidt u dan weer als een nog andere taal die u niet spreekt, terwijl dit een synoniem betreft voor Fiote (gehoorverslag CGVS p.12). Dat u als inwoner van de provincie met een grote voeling voor taal hiervan niet op de hoogte zou zijn schaadt opnieuw uw geloofwaardigheid in Cabinda te zijn opgegroeid. Hieruit blijkt dat uw verblijf in Cabinda allerminst lijkt vast te staan.”

In haar verzoekschrift voert verzoekster dienaangaande het volgende aan:

“Verzoekster vestigt de aandacht op het feit dat zij meer dan genoeg informatie heeft gegeven op vragen ivm Cabinda en haar verblijf aldaar; zij vraagt wel rekening te houden met het feit dat zij nog zeer jong was; daarom is het ook uit den boze om te wijzen op vage of onjuiste verklaringen ivm een éénmalige reis naar Uige, toen zij nog héél jong was, uiteraard kan zij zich daaromtrent geen precieze details meer herinneren.”

Waar verzoekster stelt in haar verzoekschrift “dat zij meer dan genoeg informatie heeft gegeven op vragen ivm Cabinda en haar verblijf aldaar”, laat zij geheel na in concreto uiteen te zetten welke informatie zij volgens haar heeft gegeven en die dan volgens haar voldoende zou zijn teneinde haar herkomst uit en verblijf in Cabinda aannemelijk te maken en de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing dienaangaande te weerleggen. Dergelijk verweer is allerminst ernstig wanneer uit de pertinente en uitgebreide motieven in de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat verzoekster haar voorgehouden herkomst uit en verblijf in Cabinda geenszins aannemelijk maakt.

Inzake haar jeugdige leeftijd, werd er hoger reeds op gewezen dat verzoekster niet als dermate jong kan worden aanzien dat zij niet in staat zou zijn geweest om tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gedetailleerde, doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over haar levensloop voorafgaand aan haar komst naar België. Ook van personen met een jeugdige leeftijd mag immers worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij een groot deel van hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren.

Wat betreft de reis naar Uige, dient vastgesteld dat de in de bestreden beslissing aangehaalde incoherenties tussen verzoeksters verklaringen en de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) dermate ver uiteenlopen, dat verzoekster deze incoherenties niet kan verschonen door er enkel op te wijzen dat zij slechts eenmaal naar Uige reisde en dit op heel jonge leeftijd. Indien het feit dat zij deze reis eenmalig zou hebben afgelegd en dit op heel jonge leeftijd, een verschoning zou vormen voor haar onaannemelijke verklaringen hieromtrent, *quod non*, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij hiervan melding zou hebben gemaakt wanneer zij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met vragen over deze reis werd geconfronteerd, hetgeen zij evenwel naliet. Het verweer dienaangaande in onderhavig verzoekschrift is dan ook slechts een *post factum*-bewering.

2.3.2.5. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat verzoeksters talenkennis niet valt te rijmen met haar voorgehouden levensloop voorafgaand aan haar komst naar België:

“Eveneens dient er op gewezen te worden dat u een meer dan degelijk niveau van Engels spreekt. Het gehoor verloopt in het Engels en bovendien schakelt u vlot over op het Frans wanneer een woord u niet meteen te binnen schiet. Ook dit vormt een negatieve indicatie voor het feit dat u zo goed als uw hele leven bij uw grootmoeder zou hebben doorgebracht met amper enige scholing. U verklaart slechts vijf jaar naar school te zijn gegaan (gehoorverslag CGVS p.10). U zou dan verder Engels geleerd hebben via uw grootmoeder (gehoorverslag CGVS p.10-11). Het valt echter zeer moeilijk aan te nemen dat een vrouw van 84 jaar (gehoorverslag CGVS p.8) u in die mate Engels zou hebben bijgebracht dat u dit vlot zou kunnen spreken. Volgens uw verklaringen zou u daarenboven nooit in een land hebben geleefd waar Engels wordt gesproken, wat uw kennis des te opmerkelijker maakt. Uw verklaring dat u snel talen oppikt kan dit onvoldoende verklaren (gehoorverslag CGVS p.17) Dit vormt dan ook een bijkomende indicatie waardoor sterk getwijfeld wordt aan het door u voorgehouden profiel.”

In haar verzoekschrift voert verzoekster dienaangaande aan als volgt:

“Verzoekster merkt op dat zij heel goed is in talen en hiervoor van kindsbeen af een grote interesse heeft gehad...”

Het louter herhalen van haar eerdere bewering dat zij goed is in het aanleren van vreemde talen, kan bezwaarlijk worden aangenomen als een dienstig verweer. Verzoekster laat immers geheel na *in concreto* uiteen te zetten waarom het goed zijn in het aanleren van vreemde talen volgens haar alsnog een voldoende verklaring zou kunnen bieden voor de pertinente vaststellingen betreffende verzoeksters taalgebruik in de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing.

2.3.2.6. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekster ook betreffende haar ouders tegenstrijdige verklaringen aflegde:

“Ter volledigheid kan worden aangestipt dat u ook met betrekking tot uw ouders afwijkende verklaringen aflegt. Waar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat zij beiden over de Angolese nationaliteit beschikken (verklaringen DVZ vraag 15A), verklaart u voor het Commissariaat-generaal dat uw moeder de Congolese nationaliteit heeft (gehoorverslag CGVS p.11). U verklaart verder dat uw vader uw moeder heeft verlaten toen zij zwanger was van u (gehoorverslag CGVS p.7), tegelijkertijd verklaart u echter dat u nog drie jongere broers en zussen heeft van dezelfde ouders. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd wijzigt u uw verklaringen en stelt u dat hij bij uw moeder is gebleven maar dat u werd achtergelaten bij uw grootmoeder (gehoorverslag CGVS p.13). Ook op dit vlak slaagt u er niet coherente verklaringen af te leggen.”

In haar verzoekschrift voert verzoekster dienaangaande aan als volgt:

“Verzoekster bevestigt dat er wellicht enige verwarring was qua perceptie maar dat haar moeder inderdaad van geboorte de Congolese nationaliteit had en dat zij haar toen ze twee jaar was heeft achtergelaten onder de hoede van de grootmoeder.”

Uit de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing blijkt dat er *in casu* geenszins sprake is van *“enige verwarring”* *“qua perceptie”*. De verklaringen die verzoekster aflegde met betrekking tot haar ouders blijken immers duidelijk uit de stukken in het administratief dossier (verklaringen DVZ en gehoorverslag CGVS). Voor het overige komt verzoekster in het hiervoor geciteerde verweer niet verder dan het herhalen van een deel van haar verklaringen, hetgeen uiteraard de terecht vastgestelde tegenstrijdigheden in het geheel van haar verklaringen niet ongedaan maakt.

2.3.2.7. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht op volgende wijze dat verzoekster haar voorgehouden vervolgingsfeiten geenszins aannemelijk maakt:

“Uit het bovenstaande komt naar voren dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door u voorgehouden profiel en uw levensomstandigheden voor uw vertrek uit uw land van herkomst. Zodoende komen ook de vervolgingsfeiten die u aanhaalt op de helling te staan. Vooreerst dient er gewezen te worden op flagrante tegenstrijdigheden tussen uw relaas voor het Commissariaat-generaal en de feiten die u aanhaalt op de Dienst Vreemdelingenzaken. Waar voor de Dienst Vreemdelingenzaken uw bekering tot de Christian Impact Centre een grote rol speelt bij de beschuldigingen van hekserij, komt dit niet terug tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken linkt u de beschuldigingen van hekserij overduidelijk aan uw bekering. Wanneer u er wordt gevraagd of u kan uitleggen dat u vreest dat ze u iets zullen aandoen in uw land omdat ze u de schuld geven van de dood van uw grootmoeder, antwoordt u dat dit is omdat u van kerk veranderde. Daarmee duidelijk deze bekering als voornaamste oorzaak aanwijzend voor hun beschuldigingen. U stelt verder dat u beschuldigd wordt ‘omdat u bij haar woonde en omdat u van kerk veranderd was’. U voegt nog toe dat van kerk veranderen voor hen hetzelfde is als naar de duivel gaan (vragenlijst CGVS vraag 5). Zodoende uw bekering aangevend als een belangrijk motief om u als een heks te bestempelen. Voor het Commissariaat-generaal brengt u dit aspect van uw vrees echter niet spontaan ter sprake. Wanneer u wordt gevraagd of het een goede samenvatting van de feiten is dat u werd beschuldigd een heks te zijn omdat u de erfenis van uw grootmoeder wilt opstrijken, antwoordt u bevestigend. U stelt verder dat dit de enige reden is waarom zij u beschuldigen. Ook wanneer u wordt gevraagd of u nog andere dingen wenst te verklaren over deze beschuldigingen en of u nog andere problemen had in Angola brengt u deze bekering niet ter sprake (gehoorverslag CGVS p.23). Het is pas wanneer het Commissariaat-generaal zelf uw religie ter sprake brengt dat u aangeeft veranderd te zijn van kerk en dat u hier enige verklaringen rond aflegt. U geeft echter aan dat dit niets te maken heeft met uw vertrek uit Angola. U verklaart dat er weliswaar slecht over die kerk werd gesproken maar dat uw familie er geen probleem mee had en het voor hen niet belangrijk was dat u van kerk veranderde (gehoorverslag CGVS p.24). Wat u eerder als één van de redenen aanhaalt waarom zij u als een heks beschouwen benoemt u voor het Commissariaat-generaal niet als problematisch. Dat u een kernaspect van uw relaas niet spontaan zou vermelden gedurende uw gehoor en dit motief zelfs ondergraaft brengt uw geloofwaardigheid ernstige schade toe. Waar u daarna verklaart dat ze ‘na het overlijden van uw grootmoeder het probleem van haar dood en het probleem van de kerk namen en zeiden dat u een heks was’, valt niet ernstig te nemen dat zij alsnog uw religie als een reden voor uw vervolging zouden zien, aangezien u voordien tot vijf maal toe dit niet had aangebracht als een mogelijke grond voor uw vervolging.”

In haar verzoekschrift stelt verzoekster dienaangaande als volgt:

“Verzoekster merkt op dat de verklaringen bij de DVZ niet helemaal in de juiste context genoteerd werden, waardoor er hieromtrent ook verwarring is ontstaan. Zij stelt dat er tussen de 2 gehoren een tijdspanne van anderhalf jaar is verlopen, waarin zij ook meer inzicht heeft gekregen en de zaken vanuit een ander perspectief benadert; bovendien zit zij momenteel in een kritische fase wat het geloof betreft; dit verklaart waarom zij de link met de kerk niet meer spontaan maakte, terwijl dit aanvankelijk voor haar wel zo leek. Dit doet echter niets af aan de beschuldigingen van hekserij als feit; de excuses die de familie al dan niet heeft ingeroepen zijn slechts verklaringen achteraf maar doen geen afbreuk aan het feit dat de grootmoeder niet zomaar een natuurlijke dood kon sterven en verzoekster er dus noodzakelijkerwijze een rol in moest gespeeld hebben...”

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verweer niet verder komt dan het opwerpen van een resem blote beweringen en onsamenvangende uiteenzettingen.

Waar zij stelt dat haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken *“niet helemaal in de juiste context genoteerd werden, waardoor er hieromtrent ook verwarring is ontstaan”*, laat zij geheel na in concreto uiteen te zetten welke context volgens haar niet helemaal juist zou zijn geweest ten tijde van het noteren van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, laat staan welke context volgens haar dan wél de juiste zou zijn (geweest). Tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen maakte verzoekster geen enkele melding van noemenswaardige problemen tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (gehoorverslag CGVS, p. 3-4). Het verweer in onderhavig verzoekschrift is dan ook een *post factum*-bewering die duidelijk tot stand kwam na reflectie wegens confrontatie met de bestreden beslissing en aldus geenszins ernstig.

Het loutere feit dat er tussen haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een tijdspanne van anderhalf jaar is verlopen, doet op zich evenmin afbreuk aan de motieven in de bestreden beslissing. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekster, die heden meent in België internationale bescherming te behoeven, aangaande kernaspecten van haar vluchtrelaas steeds coherente en geloofwaardige verklaringen kan afleggen, *quod non*.

Dat zij in de tussenliggende periode een ander perspectief op haar problemen zou hebben gekregen, doet hieraan geen afbreuk en vormt op zich geen afdoende verschooning voor de vele tegenstrijdigheden in haar verklaringen. Zij maakte tijdens haar gehoor ook geen enkele melding van het feit dat zij sinds haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken tot andere/nieuwe inzichten zou zijn gekomen aangaande haar vluchtrelaas, zodat het verweer in onderhavig verzoekschrift opnieuw slechts een *post factum*-bewering betreft die duidelijk tot stand kwam na confrontatie met de bestreden beslissing en aldus geenszins ernstig. Dit klemmt des te meer daar zij opnieuw geheel nalaat *in concreto* uiteen te zetten waaruit de *“kritische fase wat het geloof betreft”* waar zij momenteel stelt in te zetten precies bestaat en/of hoe deze fase volgens haar op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht zou (kunnen) werpen.

Waar verzoekster nog aanvoert als volgt: *“de excuses die de familie al dan niet heeft ingeroepen zijn slechts verklaringen achteraf maar doen geen afbreuk aan het feit dat de grootmoeder niet zomaar een natuurlijke dood kon sterven en verzoekster er dus noodzakelijkerwijze een rol in moest gespeeld hebben...”*, dient erop gewezen dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat haar grootmoeder ruim 84 jaar oud werd, zodat niet kan worden ingezien waarom haar overlijden geen natuurlijke dood zou kunnen zijn en verzoekster bijgevolg *“noodzakelijkerwijze”* een rol zou hebben gespeeld in het overlijden van haar grootmoeder. Tevens dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing ook terecht wordt gewezen op verzoeksters tegenstrijdige verklaringen over de persoon/personen die haar problemen zou/den veroorzaken en dat haar verklaringen over de beschuldigingen van hekserij niet aannemelijk zijn (zie *infra*). Er dient immers rekening te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoekster het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

2.3.2.8. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Eveneens meer dan opmerkelijk is het gegeven dat u zich zou vergissen in de persoon die voornamelijk uw problemen veroorzaakt. Waar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat uw oom An. degene was die u van hekserij beschuldigde (vragenlijst CGVS vraag 5) blijkt uit uw verklaringen voor het Commissariaatgeneraal dat deze oom u net trachtte te beschermen en te helpen en dat het een andere oom was die de voornaamste beschuldigingen tegen u uitte. Uw oom An. zou u geholpen hebben uw documenten te regelen zodat u naar Europa kon komen (gehoorverslag CGVS p.5). Hij was ook degene die u hielp nadat uw grootmoeder was overleden, hij gaf u geld en waarschuwde u goed op te passen omdat sommige mensen het niet goed met u voor hadden (gehoorverslag CGVS p.8). U noemt hem als de enige die u verdedigde en trachtte een oplossing voor u te zoeken (gehoorverslag CGVS p.20 en p.22). Het zou daarentegen uw oom U. geweest zijn die de grootste bedreiging vormde, hij was het namelijk die u telkens beschuldigde en er op aandrong dat u zou veroordeeld worden (gehoorverslag CGVS p.19-20). Dat u zich zou vergissen in degene die deze beschuldigingen tegen u uitte en wie u dient te vrezen bij een terugkeer naar uw land van herkomst, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw vervolging fundamenteel.”

In haar verzoekschrift stelt verzoekster dienaangaande het volgende:

“Verzoekster vestigt de aandacht op het feit dat zij minderjarig is en dat het eerste gehoor voor haar eens stresserende gebeurtenis was; door de druk was zij in de war; zij bevestigt haar verklaringen die zij op het CGVS heeft afgelegd in verband met de identiteit van de oom(s).”

Nogmaals dient erop gewezen dat verzoekster tijdens haar gehoor geen enkele melding maakte van noemenswaardige problemen tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (gehoorverslag CGVS, p. 3-4). De vastgestelde tegenstrijdigheden betreffen kernaspecten van verzoeksters vluchtrelaas en zijn dermate frappant dat zij niet kunnen worden uitgeklaard door eventuele stress ten tijde van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Het louter bevestigen van haar verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen maakt uiteraard haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en de in de bestreden beslissing terecht opgeworpen tegenstrijdigheden niet ongedaan.

2.3.2.9. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing aangaande de beschuldigingen van hekserij aan verzoeksters adres terecht als volgt:

“U legt in verband met verschillende kernaspecten binnen uw relaas zodanig afwijkende verklaringen af in vergelijking met uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw verklaringen het land te hebben verlaten na beschuldigingen van hekserij volstrekt ongelooftwaardig worden bevonden.

Ook uw verklaringen met betrekking tot de geuite beschuldigingen van hekserij zijn allerminst overtuigend. U verklaart enerzijds dat uw moeder u altijd als een heks heeft beschouwd en u sinds u bij uw grootmoeder woont, dus sinds u twee jaar oud bent, steeds werd beschuldigd een heks te zijn. U verklaart dat zij u steeds slecht behandelden (gehoorverslag CGVS p.20). Wanneer u wordt gevraagd wanneer u er zich voor het eerst van bewust was dat men u een heks noemde situeert u dit echter pas op uw veertiende (gehoorverslag CGVS p.20), wat niet overeenstemt met uw eerdere verklaringen. Zeker aangezien u stelt dat het voordien best oké was aangezien uw grootmoeder u beschermde (gehoorverslag CGVS p.20). Dit stemt niet overeen met uw verklaringen zich sinds kleins af bewust te zijn geweest van het feit dat zij u als een heks beschouwden. **U kan bovendien niet duidelijk stellen waarom zij u als een heks zagen voor het overlijden van uw grootmoeder.** U noemt namelijk haar overlijden en haar erfenis als de enige oorzaak waarom zij u als een heks bestempelden (gehoorverslag CGVS p.23). Toch zouden zij al voor haar dood u er van beschuldigen een heks te zijn zonder dat u daar een concrete aanleiding voor kunt aanwijzen. U verklaart dat u niet weet wat u verkeerd deed en u gewoon beschuldigd werd (gehoorverslag CGVS p.22). Het valt moeilijk aan te nemen dat u van kindsbeen af beschuldigd zou zijn geweest van hekserij zonder er ooit bij stil te hebben gestaan wat de reden achter deze beschuldigingen zou zijn. **Voorts blijft u eveneens uiterst vaag over degenen die u van hekserij zouden beschuldigen.** U stelt dat de hele familie u als een heks beschouwde, uit uw verdere verklaringen blijkt het echter enkel over uw oom en zijn twee kinderen te gaan, aangezien zij de enige waren die uw grootmoeder bezochten (gehoorverslag CGVS p.19). U verklaart verder dat het over 'veel mensen' zouden gaan die beslisten u als een heks te vervolgen. Hier blijkt het opnieuw slechts over dezelfde drie personen te gaan plus de zus van uw grootmoeder (gehoorverslag CGVS p.20). Niemand anders beschuldigde u van hekserij en in de buurt kon u zelfs steun vinden aangezien u verklaart dat zij medelijden met u hadden (gehoorverslag CGVS p.21). Het valt derhalve niet redelijk te noemen dat u stelt dat veel mensen u zouden beschuldigen terwijl het in de praktijk slechts over vier personen zou gaan terwijl anderen u wel degelijk verdedigden. **Uit het bovenstaande blijkt dat u noch uw profiel, noch de beschuldigingen van hekserij aannemelijk kon maken."**

In haar verzoekschrift stelt verzoekster dienaangaande als volgt:

"Verzoekster bevestigt haar verklaringen en het feit dat zij als "heks" onmogelijk kan terugkeren naar Angola; als minderjarige is zij bovendien overgeleverd aan haar familie; dus is er geen plaats waar zij veilig naartoe kan."

Opnieuw dient erop gewezen dat het louter bevestigen van reeds aflegde verklaringen niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer tegen de motivering aangaande deze verklaringen in de bestreden beslissing. Verder dient vastgesteld dat verzoekster intussen meerderjarig is. Bovendien kan wel degelijk worden aangenomen dat zij ingeval van terugkeer naar haar land van herkomst bij haar familie terecht kan, gelet op de ongeloofwaardigheid van het door haar aangevoerde vluchtrelaas.

2.3.2.10. Met betrekking tot de door verzoekster voorlegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

"De documenten die u neerlegt kunnen deze appreciatie niet wijzigen. Vooreerst heerst er onduidelijkheid over uw identiteit aangezien u steeds over een paspoort op een andere naam beschikte. Deze onduidelijkheid kan geenszins worden opgehelderd aan de hand van de door u neergelegde documenten. Zowel uw cedula pessoal als uw geboorteakte bevatten geen objectieve elementen (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door deze documenten wordt bedoeld. Deze zijn derhalve niet in staat de authenticiteit van de documenten in uw visumdossiers, die wel degelijk gebaseerd zijn op uw vingerafdrukken en uw foto bevatten, te betwisten. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en deze documenten. Daarnaast bevatten deze documenten geen enkele aanwijzing voor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Uw schoolattest en de familiesamenstelling van uw oom in België zijn hier evenmin toe in staat. Zij bevatten enkel elementen met betrekking tot uw huidige leven in België en zijn op geen enkele manier enige aanwijzing voor uw persoonlijke situatie in uw land van herkomst."

In haar verzoekschrift stelt verzoekster dienaangaande als volgt:

"Verzoekster heeft haar best gedaan om bewijsstukken omtrent haar identiteit en afkomst neer te leggen en vraagt hiermee rekening te willen houden; zij behoudt zich ook het recht voor om eventuele nieuwe stukken en elementen mee te delen in de loop van de beroepsprocedure."

Dergelijk verweer kan op geen enkele wijze een ander licht werpen op de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing betreffende de door verzoekster voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier).

2.3.2.11. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoekster er in haar verzoekschrift geenszins in slaagt de motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.12. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt niet dat er in Angola sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen bij die deze vaststelling weerleggen.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER